

Dz. U. 2015 poz. 1688

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1893, 2361, z 2021 r. poz. 2151.

U S T A W A

z dnia 11 września 2015 r.

o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zwanego dalej „zużyтым sprzętem”, i gospodarowania nim lub przez ograniczanie tych skutków oraz ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności ich wykorzystania.

Art. 2. 1. Ustawę stosuje się do:

- 1) sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zwanego dalej „sprzętem”;
- 2) zużytego sprzętu.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.).

²⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 6 marca 2015 r. pod numerem 2015/111/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia;
- 3) żarówek żarnikowych;
- 4) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowe zespoły różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 9) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie w ramach transakcji B2B;
- 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 186 i 1493), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy;

11) informatycznych nośników danych wykorzystywanych do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125).

3. Przepisów art. 18, art. 19, art. 20 ust. 1, art. 21 i art. 23 nie stosuje się do wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu:

- 1) małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,
- 2) wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg

– który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

Art. 3. W sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875).

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) decyzjach w zakresie gospodarki odpadami – rozumie się przez to decyzje, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565);
- 2) dystrybutorze – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt;
- 3) marszałku województwa – rozumie się przez to w przypadku:
 - a) wprowadzającego sprzęt, autoryzowanego przedstawiciela oraz organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – marszałka województwa właściwego ze względu na ich siedzibę,
 - b) zbierającego zużyty sprzęt, prowadzącego zakład przetwarzania, prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku – marszałka

województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania przez nich działalności;

- 4) numerze rejestrowym – rozumie się przez to numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 5) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską;
- 6) PCB – rozumie się przez to PCB w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 7) prowadzącym zakład przetwarzania – rozumie się przez to podmiot prowadzący zakład przetwarzania, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu;
- 8) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz 2020 r. poz. 424 i 1086);
- 9) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz wspomaganie osiągnięcia wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu, obejmujące informowanie o możliwym wpływie zużytego sprzętu na środowisko i zdrowie ludzi oraz o prawidłowym postępowaniu ze zużytym sprzętem, w szczególności o metodach selektywnego zbierania, dostępnych systemach zwrotu oraz roli użytkowników sprzętu w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 10) punkcie serwisowym – rozumie się przez to miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;
- 11) producencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za producenta, jeżeli na sprzęcie znajduje się nazwa lub znak towarowy podmiotu, o którym mowa w lit. a albo w pkt 20 lit. a,
- c) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, dostarcza sprzęt w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania po raz pierwszy na rynku tego państwa członkowskiego z państwa niebędącego państwem członkowskim lub z innego państwa członkowskiego lub
- d) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim i sprzedaje sprzęt na terytorium kraju za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstw domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe

– z tym, że za producenta nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową rozumianą jako każda umowa lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu, chyba że jednocześnie działa on jako producent;

- 12) siedzibie – rozumie się przez to odpowiednio siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 13) sprzęcie – rozumie się przez to urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól

elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego;

- 14) sprzęcie przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 15) średniorocznej masie sprzętu – rozumie się przez to średnią masę sprzętu wprowadzonego do obrotu w 3 poprzednich latach kalendarzowych przez danego wprowadzającego sprzęt; jeżeli wprowadzający sprzęt nie wprowadzał do obrotu sprzętu przez 3 lata, średnią masę sprzętu liczy się odpowiednio za 2 poprzednie lata kalendarzowe lub za poprzedni rok kalendarzowy, w których nastąpiło wprowadzenie do obrotu sprzętu;
- 16) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 18) usunięciu – rozumie się przez to ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne: substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania, przy czym substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeżeli jest możliwe ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska;
- 19) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędziach przemysłowych – rozumie się przez to wielkogabarytowe zespoły maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowane i odinstalowywane w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowane i utrzymywane przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;
- 20) wprowadzającym sprzęt – rozumie się przez to osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez

względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
 - b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
 - c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim – z tym że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt;
- 21) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to udostępnienie na rynku sprzętu po raz pierwszy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 22) zakładzie przetwarzania – rozumie się przez to instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które posiadają decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu;
 - 23) zbierającym zużyty sprzęt – rozumie się przez to podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na zbieranie zużytego sprzętu;
 - 24) zużyтым sprzęcie – rozumie się przez to sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, łącznie ze wszystkimi częściami składowymi, podzespołami i materiałami eksploatacyjnymi stanowiącymi część sprzętu w momencie pozbywania się go;

25) zużyтым sprzęcie pochodzącym z gospodarstw domowych – rozumie się przez to zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz zużyty sprzęt pochodzący ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych; za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych uznaje się odpady powstałe ze sprzętu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie używany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

Art. 5. 1. Sprzęt zalicza się do odpowiedniej grupy sprzętu.

2. Numery i nazwy grup sprzętu oraz przykładowe rodzaje sprzętu należące do tych grup określa załącznik nr 1 do ustawy.

Art. 6. 1. Wprowadzenie do obrotu następuje w dniu:

- 1) wydania sprzętu z magazynu albo przekazania go osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wytworzonego na terytorium kraju;
- 2) wystawienia faktury potwierdzającej przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo dokumentu celnego potwierdzającego przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) przywozu sprzętu na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu.

2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu nastąpiło w dwóch różnych dniach, o których mowa w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu uważa się dzień, w którym wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym sprzęt.

Art. 7. 1. Organy administracji publicznej, w zakresie swojej właściwości, wspierają współpracę między wprowadzającymi sprzęt a podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz podejmują działania na rzecz promowania projektowania i produkcji sprzętu, aby ułatwić ponowne użycie, demontaż oraz odzysk zużytego sprzętu, jego części składowych i materiałów.

2. Przy projektowaniu sprzętu stosuje się wymagania dotyczące ekoprojektu, ułatwiające ponowne użycie i przetwarzanie zużytego sprzętu, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2019 r. poz. 155 oraz z 2020 r. poz. 1339).

3. Zakazuje się uniemożliwiania ponownego użycia zużytego sprzętu przez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych, o ile takie rozwiązania lub procesy nie niosą korzyści nadrzędnych, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska, ochrony życia i zdrowia ludzi lub wymogów bezpieczeństwa.

Art. 8. 1. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się masy sprzętu, który został wywieziony z terytorium kraju przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę, na podstawie dokumentów potwierdzających wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim lub wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w tym samym roku kalendarzowym, w którym sprzęt został wprowadzony do obrotu.

2. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów stanowiących przynależność albo część składową tego sprzętu.

Art. 9. Wywóz z terytorium kraju odpadów powstałych ze zużytego sprzętu w celu poddania ich przetwarzaniu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006”, oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 316 z 04.12.2007, str. 6, z późn. zm.).

Art. 10. 1. Każda osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która ma siedzibę na terytorium kraju, która sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio

gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, jest obowiązana do wyznaczenia w tym państwie przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na jego terytorium obowiązków określonych w przepisach krajowych tego państwa dotyczących sprzętu oraz zużytego sprzętu.

2. Przedstawiciel, o którym mowa w ust. 1, jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Rozdział 2

Udostępnianie na rynku sprzętu

Art. 11. 1. Wprowadzający sprzęt wykonuje obowiązki określone w ustawie:

- 1) samodzielnie albo
- 2) za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12–14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3, art. 72 ust. 2 i art. 84.

2. Wykonywanie obowiązków określonych w ustawie za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zgodnie z ust. 1 pkt 2 nie zwalnia wprowadzającego sprzęt z odpowiedzialności za realizację tych obowiązków.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wykonuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w odniesieniu do masy sprzętu należącego do grupy sprzętu wskazanej w umowie, jaką wprowadzający sprzęt wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.

4. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązani przechowywać umowę, o której mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 12. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt, który korzysta z uprawnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu pochodzącego od

producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, numeru rejestrowego tego autoryzowanego przedstawiciela.

Art. 13. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

2. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do informowania o:

- 1) systemie zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu;
- 2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu.

Art. 14. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. Oznakowanie oznacza jednocześnie, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się na sprzęcie w sposób wyraźny, czytelny i trwały, a jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu – na opakowaniu i dokumentach dołączonych do sprzętu.

Art. 15. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonywany przez wprowadzającego sprzęt za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego uznaje się za zrealizowany w ramach art. 62.

3. Wprowadzający sprzęt, samodzielnie wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego – łącznie co najmniej 0,1% przychodów netto z tytułu wprowadzania do obrotu sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Wprowadzający sprzęt, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, oblicza wysokość środków, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do przychodów netto z tytułu wprowadzania do obrotu sprzętu osiągniętych w tym roku kalendarzowym.

5. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym wprowadzający sprzęt był obowiązany do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany, jeżeli wprowadzający sprzęt posiada dokumentację potwierdzającą przeznaczenie środków, o których mowa w ust. 3, na publiczne kampanie edukacyjne.

7. Wprowadzający sprzęt jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wysokość środków obliczonych w sposób określony w ust. 3 nie przekracza 100 zł w danym roku kalendarzowym.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 7, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wprowadzający sprzęt złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708),
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;
- 2) w odniesieniu do wprowadzającego sprzęt są spełnione warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.

9. Wartość pomocy *de minimis* odpowiada wysokości środków obliczonych zgodnie z ust. 3.

10. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 1, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.

11. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt, pomimo ciążącego na nim obowiązku, nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne lub nie wniósł środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, albo przeznaczył lub wniósł je w wysokości

niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

12. Wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez wprowadzającego sprzęt na publiczne kampanie edukacyjne, potwierdzoną przez dokumentację, o której mowa w ust. 6.

13. Wpływy z tytułu środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych środków i obsługę administracyjną systemu tych środków.

14. Wpływy z tytułu środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów, o których mowa w ust. 13, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

15. Do środków, o których mowa w ust. 3 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 i 1423), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 16. 1. Z chwilą sprzedaży sprzętu przedstawia się nabywcom sprzętu koszty gospodarowania odpadami obejmujące koszty zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, jeżeli wprowadzający sprzęt przekazał dystrybutorom informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami.

2. Dystrybutor jest obowiązany do informowania w sposób określony w ust. 3 nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt.

3. Informowanie nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami następuje przez wyróżnienie w cenie sprzętu kosztów gospodarowania odpadami przypadających na jednostkę sprzętu.

4. Koszty gospodarowania odpadami nie mogą przekraczać kosztów faktycznie poniesionych na ten cel.

Art. 17. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, zawierającej w szczególności wskazanie poszczególnych części składowych oraz materiałów zawartych w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest opracowywana w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia na rynek państwa członkowskiego nowego typu sprzętu.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do bezpłatnego przekazania prowadzącemu zakład przetwarzania, prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia przez nich wniosku o jej przekazanie.

4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana w postaci papierowej lub elektronicznej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568, 695 i 1517).

Art. 18. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu:

- 1) do dnia 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu należącego do tej samej grupy sprzętu co sprzęt przez niego wprowadzony do obrotu, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego do obrotu sprzętu należącego do tej grupy;
- 2) po dniu 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu.

Art. 19. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania

i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest także obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który został przez niego wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.

3. Zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 2, może być również finansowane przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt, w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem tego sprzętu.

4. Zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu innego niż wskazany w ust. 2, który został wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jest finansowane przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.

Art. 20. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą:

- 1) od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. – nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu, a w przypadku sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu;
- 2) od dnia 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu albo 85% masy zużytego sprzętu wytworzonego na terytorium kraju.

2. Przy obliczaniu poziomów zbierania zużytego sprzętu nie uwzględnia się masy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu, oraz odpadów poprodukcyjnych.

3. Sposób obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu do dnia 31 grudnia 2020 r. określa załącznik nr 3 do ustawy.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:

- 1) masą wprowadzonego do obrotu sprzętu;
- 2) działaniami na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;
- 3) poziomem rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.

5. Minister właściwy do spraw klimatu dokona, w drodze rozporządzenia, wyboru metody spośród określonych w ust. 1 pkt 2 oraz określi szczegółowy sposób obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu od dnia 1 stycznia 2021 r., kierując się potrzebą osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu oraz zapewnienia porównywalności informacji w zakresie osiągniętego minimalnego poziomu zbierania zużytego sprzętu przekazywanych przez wprowadzających sprzęt.

Art. 21. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia w poszczególnych latach określonych poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

2. Należy osiągnąć następujące poziomy odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu:

- 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 1 i 4 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
- 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 2 określonej w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;
- 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 5 i 6 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz

- b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
- 4) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – recyklingu – w wysokości 80% masy tego zużytego sprzętu.

3. Sposób obliczania rocznego poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu określa załącznik nr 4 do ustawy.

4. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, kierując się koniecznością ujednolicenia sposobu obliczania poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1, oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.

Art. 22. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu.

2. Podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu stanowią dane zawarte w dodatkowej ewidencji oraz w zaświadczeniach o zużytym sprzęcie.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z prowadzącym zakład przetwarzania, który prowadzi demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu należącego do grupy sprzętu, do której należy sprzęt wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego sprzęt.

2. Wprowadzający sprzęt w przypadku:

- 1) cofnięcia prowadzącemu zakład przetwarzania decyzji w zakresie gospodarki odpadami,
- 2) rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1

– jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia cofnięcia decyzji, rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 24. Do podmiotu mającego siedzibę na terytorium kraju i udostępniającego na rynku sprzęt wprowadzony do obrotu przez dystrybutora, który nie jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „rejestrem”, stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.

Art. 25. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt pochodzący od producenta, nie musi wykonywać obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel tego producenta jest wpisany do rejestru;
- 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez autoryzowanego przedstawiciela obowiązków w odniesieniu do sprzętu wprowadzonego do obrotu przez tego wprowadzającego sprzęt, w szczególności informacje o masie wprowadzonego do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym sprzętu pochodzącego od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy sprzętu, jaką wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel prowadzi wykaz wprowadzających sprzęt, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Autoryzowany przedstawiciel

Art. 26. 1. Producent, o którym mowa w art. 4 pkt 11 lit. a–c, ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt

w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta.

2. Producent, o którym mowa w art. 4 pkt 11 lit. d, jest obowiązany do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt w odniesieniu do wprowadzonego do obrotu sprzętu pochodzącego od tego producenta.

3. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna mające siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

5. Autoryzowany przedstawiciel wykonuje obowiązki określone ustawą dla wprowadzającego sprzęt za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 12–14, art. 17, art. 22 ust. 1 i 3 i art. 84.

6. Wykonywanie obowiązków określonych w ustawie dla wprowadzającego sprzęt za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zgodnie z ust. 5 nie zwalnia autoryzowanego przedstawiciela z odpowiedzialności za realizację tych obowiązków.

7. W przypadku gdy autoryzowanym przedstawicielem jest organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego i autoryzowany przedstawiciel wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem tej organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, nie zawiera się umowy, o której mowa w art. 11 ust. 3, między autoryzowanym przedstawicielem a tą organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

8. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.

9. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta producent działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt.

Rozdział 4

Zabezpieczenie finansowe

Art. 27. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych:

- 1) który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 18 ust. 1,
- 2) w przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy, o której mowa w art. 11 ust. 3,
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą ma zawartą umowę, o której mowa w art. 11 ust. 3

– jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy przeznaczonego na pokrycie opłaty produktowej, zwanego dalej „zabezpieczeniem finansowym”.

2. Zabezpieczenie finansowe ma formę:

- 1) depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego prowadzony w Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 2) gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do marszałka województwa;
- 3) gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa.

3. W przypadku gwarancji ubezpieczeniowej oraz gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie:

- 1) instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego;
- 2) instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 28. 1. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, który rozpoczyna działalność w zakresie wprowadzania do obrotu sprzętu, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.

3. Wprowadzający sprzęt, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 i 3, są obowiązani do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni od dnia, w którym:

- 1) wygasła albo uległa rozwiązaniu umowa, o której mowa w art. 11 ust. 3;
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji, ogłoszenie upadłości lub wykreślenie z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą zawarto umowę, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Art. 29. 1. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia finansowego stanowi w przypadku:

- 1) wprowadzającego sprzęt wnoszącego zabezpieczenie finansowe przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, który zamierza wprowadzić do obrotu w danym roku kalendarzowym;
- 2) wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Wysokość zabezpieczenia finansowego oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej oraz masy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, o której mowa w ust. 1.

Art. 30. Gwarancja ubezpieczeniowa oraz gwarancja bankowa, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 i 3, stwierdzają, że w razie nieuiszczenia opłaty produktowej zakład ubezpieczeń albo bank uregułuje zobowiązania na rzecz marszałka województwa.

Art. 31. Marszałek województwa przechowuje złożone przez wprowadzającego sprzęt dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia finansowego przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego te dokumenty dotyczą.

Art. 32. 1. W razie powzięcia wątpliwości co do autentyczności dokumentów gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 i 3, marszałek województwa bezzwłocznie wzywa gwaranta do potwierdzenia udzielenia gwarancji.

2. Bank lub zakład ubezpieczeń, do którego zostanie skierowane wezwanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z uwierzytelnioną kopią dokumentu gwarancji przedłożonego marszałkowi województwa, informuje marszałka województwa, czy dokument jest autentyczny.

3. W przypadku uzyskania w trybie przewidzianym w ust. 2 informacji, że dokument gwarancji nie jest autentyczny, marszałek województwa, w drodze decyzji, odmawia przyjęcia gwarancji. Decyzja ma rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, doręcza się też gwarantowi. Gwarant nie jest stroną w sprawie i nie przysługują mu środki zaskarżenia.

Art. 33. 1. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 października roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, nie osiągnął wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia opłaty produktowej.

3. Jeżeli ze sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wynika, że wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, osiągnął wymagany minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu, poziom odzysku oraz poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego.

4. Jeżeli wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, wniósł zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową.

5. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 77 ust. 1.

6. Jeżeli wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, zawarł umowę, o której mowa w art. 11 ust. 2, po

wniesieniu zabezpieczenia finansowego, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego za rok kalendarzowy, którego dotyczy ta umowa.

7. W przypadku wniesienia zabezpieczenia finansowego w formie depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego zwrot zabezpieczenia finansowego następuje w kwocie nominalnej zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzje, o których mowa w ust. 3 i 6, stały się ostateczne, oraz po wskazaniu przez wprowadzającego sprzęt rachunku bankowego, na który należy dokonać zwrotu.

8. Marszałek województwa prowadzi ewidencję rozliczeń zabezpieczeń finansowych dokonanych na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 2–4 i 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą rozliczenia zabezpieczeń finansowych.

Rozdział 5

Zbieranie oraz transport zużytego sprzętu

Art. 34. Zakazuje się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami.

Art. 35. 1. Zakazuje się zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu podmiotowi niebędącemu:

- 1) dystrybutorem prowadzącym jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378), wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych;
- 2) prowadzącym zakład przetwarzania;
- 3) odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub prowadzącym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439).

2. Za niekompletny zużyty sprzęt uważa się zużyty sprzęt, który nie zawiera istotnych, z uwagi na przeznaczenie sprzętu do jakiego został zaprojektowany, części składowych, podzespołów i materiałów eksploatacyjnych, stanowiących część sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt, w dniu wprowadzenia do obrotu tego sprzętu.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji o zakazie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 36. Posiadacz zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych jest obowiązany do przekazania go zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 37. 1. Dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany.

2. Dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony.

3. Dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

4. Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1–3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Art. 38. System zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu, który tworzą zbierający zużyty sprzęt, prowadzący zakłady przetwarzania, dystrybutorzy, podmioty, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz prowadzący punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uwzględnia gęstość zaludnienia.

Art. 39. Dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Art. 40. 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna.

2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym w widocznym miejscu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

3. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym w widocznym miejscu informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna.

Art. 41. 1. Dystrybutor oraz prowadzący punkt serwisowy mogą odmówić przyjęcia zużytego sprzętu, który z uwagi na jego zanieczyszczenie stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia osób przyjmujących zużyty sprzęt.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz zużytego sprzętu przekazuje go do zbierającego zużyty sprzęt lub prowadzącego zakład przetwarzania.

Art. 42. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przyjęcia przekazywanego do niego zużytego sprzętu, w tym do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Zbierający zużyty sprzęt lub podmiot uprawniony do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, jest obowiązany do zachowania niezbędnych środków ostrożności w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.

Art. 43. Miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt, wyposaża się w:

- 1) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych oraz, w przypadku zużytego sprzętu zawierającego substancje ciekłe, które podczas uszkodzenia zużytego sprzętu mogą spowodować niekontrolowane wycieki do środowiska – w nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) utwardzone podłoże;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 44. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania posiadającemu decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

2. Dopuszcza się przekazanie zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania za pośrednictwem innego zbierającego zużyty sprzęt.

3. Zbierający zużyty sprzęt przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnia, w miarę możliwości, wyselekcjonowanie w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania do ponownego użycia.

4. Zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywają się w warunkach optymalnych do przygotowania go do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji.

Art. 45. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na miejsce

wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informacji zawierającej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby zbierającego zużyty sprzęt;
- 2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 1, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania o tym wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zmiany.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, o zakończeniu działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia trwałego zaprzestania jej wykonywania.

Rozdział 6

Przetwarzanie zużytego sprzętu

Art. 46. 1. Demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzi się wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

2. Demontaż zużytego sprzętu, recykling i inne niż recykling procesy odzysku, z wyjątkiem przygotowania do ponownego użycia, obejmują przynajmniej usunięcie ze zużytego sprzętu płynów oraz postępowanie prowadzone w sposób określony w załączniku nr 5 do ustawy.

3. Procesy odzysku prowadzi się przy użyciu najlepszych dostępnych technik.

Art. 47. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytego sprzętu przed poddaniem go przetwarzaniu, o którym mowa w art. 46.

Art. 48. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania jest obowiązany podać numer i nazwę grupy sprzętu określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

Art. 49. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.

Art. 50. Miejsca, w których jest magazynowany zużyty sprzęt przed poddaniem go przetwarzaniu, wyposaża się w:

- 1) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych na właściwych obszarach;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 51. 1. Zakład przetwarzania wyposaża się w:

- 1) legalizowane urządzenie ważące do ustalenia masy przyjętego zużytego sprzętu oraz masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, umożliwiające wykonanie zbiorczego, elektronicznego wydruku wszystkich dokonywanych ważen odrębnie dla zużytego sprzętu i odrębnie dla odpadów powstałych ze zużytego sprzętu;
- 2) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia;
- 3) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych, w tym odpadów promieniotwórczych;
- 4) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 5) urządzenia do oczyszczania wody, które odpowiadają regulacjom z zakresu ochrony zdrowia i środowiska, w szczególności przepisom prawa wodnego;
- 6) instalacje umożliwiające przetworzenie zużytego sprzętu powstałego z poszczególnych grup sprzętu przetwarzanego w danym zakładzie przetwarzania;
- 7) instalacje umożliwiające wyeliminowanie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku globalnego

ocieplenia (GWP) powyżej 15, w tym gazów znajdujących się w piankach i obiegach chłodniczych przez właściwe ich odzyskanie i odpowiednie ich oczyszczenie lub zniszczenie, zgodnie z ustawą z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2158 oraz z 2020 r. poz. 284) – w przypadku przetwarzania urządzeń chłodniczych.

2. Zakazuje się przyjmowania zużytego sprzętu przez zakład przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z ust. 1.

Art. 52. 1. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wpisanym do rejestru.

2. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu, które nie zostały przekazane do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

3. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać wywozu odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu z terytorium kraju na terytorium:

- 1) innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) państwa niebędącego państwem członkowskim do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

4. W przypadku wywozu odpadów powstałych ze zużytego sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu, prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że recykling, inne niż recykling procesy odzysku albo unieszkodliwianie odbywają się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula

zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

6. Prowadzący zakład przetwarzania przekazuje zużyte baterie i zużyte akumulatory zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2019 r. poz. 521 i 1403 oraz z 2020 r. poz. 150 i 284).

Art. 53. 1. Prowadzący zakład przetwarzania sporządza zaświadczenie o zużytym sprzęcie za poprzedni rok kalendarzowy, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

2. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 4) informacje o masie zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt, z podziałem na sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe;
- 5) informacje o masie zużytego sprzętu przetworzonego w zakładzie przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt;
- 6) numer i nazwę grupy sprzętu, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt, z wyodrębnieniem paneli fotowoltaicznych;
- 7) informacje o masie zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;
- 8) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;
- 9) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi i innym niż recykling procesom odzysku dla wprowadzającego sprzęt;

- 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem rodzaju procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 11) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;
- 12) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem rodzaju procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 13) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;
- 14) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt.

3. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie może uwzględnić:

- 1) masę zużytego sprzętu oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia,
- 2) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, poddanych recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu,
- 3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu

– do dnia 1 lutego następnego roku.

4. Prowadzący zakład przetwarzania udostępnia zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu sprzęt albo organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którymi zawarł umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1, oraz marszałkowi województwa.

5. (uchylony)

6. Masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

7. W przypadku prowadzącego zakład przetwarzania będącego jednocześnie zbierającym zużyty sprzęt masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania, zebranego w ramach prowadzenia działalności w zakresie zbierania zużytego sprzętu ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez tego przedsiębiorcę.

8. Masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia ustala się na podstawie karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

9. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi i innym niż recykling procesom odzysku ustala się odpowiednio na podstawie zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku.

10. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu ustala się na podstawie kart przekazania odpadu sporządzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania, potwierdzonych przez prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

11. (uchylony)

Art. 54. (uchylony)

Rozdział 7

Działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku

Art. 55. 1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu sporządza zaświadczenie potwierdzające recykling za poprzedni rok kalendarzowy za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;

- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do recyklingu;
- 4) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem jego rodzaju, określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu udostępnia zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, prowadzącemu zakład przetwarzania przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu oraz marszałkowi województwa, w terminie określonym w ust. 2.

5. (uchylony)

Art. 56. (uchylony)

Art. 57. 1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku sporządza zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku za poprzedni rok kalendarzowy, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania złożony za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 3) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do innych niż recykling procesów odzysku;
- 4) oznaczenie innego niż recykling zastosowanego procesu odzysku, z podaniem jego rodzaju, określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku udostępnia zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, prowadzącemu zakład przetwarzania przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku oraz marszałkowi województwa, w terminie określonym w ust. 2.

5. (uchylony)

Art. 58. (uchylony)

Art. 59. (uchylony)

Rozdział 8

Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

Art. 60. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez producentów, wprowadzających sprzęt, a także reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków wykonywanych na podstawie umów z wprowadzającymi sprzęt.

2. Akcjonariuszami organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są wyłącznie podmioty, o których mowa w ust. 1.

Art. 61. 1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzenie zbierania tych odpadów, w tym publiczne kampanie edukacyjne.

2. Nazwa organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera oznaczenie „organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego”.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.

Art. 62. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów netto uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejścia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów netto uzyskanych w tym roku kalendarzowym z przejścia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19.

4. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego była obowiązana do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany, jeżeli organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego posiada dokumentację potwierdzającą przeznaczenie środków, o których mowa w ust. 2 i 3, na publiczne kampanie edukacyjne.

6. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie przeznaczyła w terminie, o którym mowa w ust. 4, na publiczne kampanie edukacyjne środków w wysokości co najmniej równej odpowiednio przychodom netto, o których mowa w ust. 2 albo 3, jest ona obowiązana do wpłaty bez wezwania w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego była obowiązana do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, na rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego środków w wysokości równej odpowiednio przychodom netto, o których mowa w ust. 2 albo 3.

7. Wysokość zobowiązania z tytułu środków, o których mowa w ust. 6, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na publiczne kampanie edukacyjne, potwierdzoną przez dokumentację, o której mowa w ust. 5.

8. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie wniosła środków, o których mowa w ust. 6, albo wniosła je w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu tych środków.

9. Wpływy z tytułu środków, o których mowa w ust. 6, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów, o których mowa w ust. 10, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

10. Wpływy z tytułu środków, o których mowa w ust. 6, w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych środków i obsługę administracyjną systemu tych środków.

11. Do środków, o których mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 63. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi co najmniej 5 000 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

5. Akcje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 64. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanego przez gwaranta, o którym mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2;
- 2) do przedstawienia, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2.

Art. 65. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez wprowadzających sprzęt oraz autoryzowanych przedstawicieli, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obowiązków informacyjnych organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikających z ustawy.

Rozdział 9

Audyt zewnętrzny

Art. 66. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.

2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy. Audyt kończy się podpisaniem przez audytora sprawozdania z przeprowadzonego audytu.

Art. 67. 1. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.).

1a. Weryfikator środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, wykonuje działalność na podstawie dokumentu akredytacyjnego w zakresie audytu, wydanego przez krajową jednostkę akredytującą wyznaczoną zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).

2. Audytora wybiera organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego albo prowadzący zakład przetwarzania.

3. Koszty przeprowadzenia audytu obciążają organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego albo prowadzącego zakład przetwarzania.

Art. 68. 1. Celem audytu jest sprawdzenie zgodności z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska działalności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzącego zakład przetwarzania, w szczególności w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem, w tym procesów przetwarzania prowadzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania.

2. Audyt organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obejmuje kontrolę, w szczególności:

- 1) zakresu działalności prowadzonej przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 2) spełniania wymagań dotyczących akcjonariusza organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 3) umów z prowadzącym zakład przetwarzania;
- 4) zaświadczeń o zużytym sprzęcie wystawionych przez prowadzących zakłady przetwarzania;
- 5) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.

3. Audyt prowadzącego zakład przetwarzania obejmuje kontrolę, w szczególności:

- 1) spełniania wymagań wynikających z niniejszej ustawy oraz z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w szczególności zgodności posiadanych decyzji w zakresie gospodarki odpadami z prowadzonym procesem przetwarzania;
- 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji służących do przetwarzania, w szczególności umożliwiających demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zebranego zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu wprowadzonego do obrotu przez wprowadzających sprzęt, z którymi zawarł umowy, oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu;
- 3) zgodności informacji zawartych w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie wystawionym przez prowadzącego zakład przetwarzania ze stanem faktycznym.

Art. 69. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu.

Art. 70. 1. Audytor przekazuje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzącemu zakład przetwarzania sprawozdanie z przeprowadzonego audytu wraz z dokumentacją audytu.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania przekazują właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego audyt dotyczy.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania są obowiązani do przechowywania sprawozdania z przeprowadzonego audytu wraz z dokumentacją audytu przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 71. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania audytu,
- 2) szczegółowy zakres sprawozdania z przeprowadzonego audytu

– kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych w dokumentach objętych audytem oraz ujednoczenia sprawozdań z przeprowadzonego audytu.

Rozdział 10

Oplata produktowa

Art. 72. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu, w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

3. Rozliczenie wykonania obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu wprowadzającego sprzęt, który wniósł zabezpieczenie finansowe na dany rok kalendarzowy, następuje zgodnie z art. 33.

4. W przypadku gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wniesienia różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.

Art. 73. 1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach zużytego sprzętu.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy odpowiednio wymaganym a osiągniętym minimalnym rocznym

poziomem zbierania zużytego sprzętu, poziomem odzysku oraz poziomem przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 74. 1. Stawka opłaty produktowej wynosi dla:

- 1) grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – od 4 zł do 8 zł za 1 kg;
- 2) innych grup sprzętu niż grupa wskazana w pkt 1 – od 0 zł do 2 zł za 1 kg.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłaty produktowej, kierując się kosztami zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu dla poszczególnych grup sprzętu.

Art. 75. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona bez wezwania na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

3. W przypadku gdy wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu nie przekracza 50 zł, opłaty produktowej nie wnosi się.

4. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o wysokość dochodów z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o wysokość dochodów, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 76. 1. Wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu:

- 1) małogabarytowy sprzęt, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg,

- 2) wielkogabarytowy sprzęt, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 1000 kg

– zwalnia się z opłaty produktowej.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wprowadzający sprzęt złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy *de minimis* w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;
- 2) w odniesieniu do wprowadzającego sprzęt są spełnione warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy *de minimis* i pomocy *de minimis* w rolnictwie.

3. Wartość pomocy *de minimis* odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganego poziomu zbierania.

4. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przekazuje się za pośrednictwem BDO.

Art. 77. 1. W przypadku nieuiszczenia opłaty produktowej albo wniesienia opłaty niższej od należnej marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna. Opłata, o której mowa w ust. 2, jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego.

4. Ulgi i zwolnienia z danin publicznych udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do opłaty produktowej.

5. W przypadku braku dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, lub prowadzenia jej w sposób nierzetelny informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu marszałek województwa określa w drodze oszacowania.

6. Oszacowanie masy sprzętu wprowadzonego do obrotu następuje metodą:

- 1) porównawczą wewnętrzną – polegającą na porównaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt w poprzednich okresach, dla których jest znana wielkość tej masy;
- 2) porównawczą zewnętrzną – polegającą na porównaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt innego niż wskazany w pkt 1, który prowadzi działalność gospodarczą o podobnej skali.

7. Jeżeli w toku postępowania w sprawie określenia wysokości zobowiązania z tytułu opłaty produktowej na podstawie dowodów innych niż dodatkowa ewidencja można określić masę sprzętu wprowadzonego do obrotu, odstępuje się od oszacowania tej masy.

Art. 78. Do należności z tytułu opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 11

Przemieszczanie używanego sprzętu oraz zużytego sprzętu

Art. 79. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o przemieszczaniu, należy przez to rozumieć przewóz używanego sprzętu, w tym sprzętu wadliwego wysyłanego do naprawy gwarancyjnej, odbywający się z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim.

Art. 80. 1. W przypadku przemieszczania używanego sprzętu, co do którego zachodzi podejrzenie, w szczególności z uwagi na jego funkcjonalność, że jest on zużytym sprzętem, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do wykazania, że używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem.

2. W celu wykazania, że przemieszczany używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie:

- 1) jest obowiązany do udostępnienia:

- a) kopii dokumentu nabycia używanego sprzętu, w szczególności faktury i umowy sprzedaży, potwierdzającego funkcjonalność oraz przeznaczenie do bezpośredniego ponownego użycia używanego sprzętu,
 - b) dowodów oceny lub badań w postaci kopii dokumentacji (certyfikat badań lub dowód sprawności funkcjonalnej) dla każdego używanego sprzętu znajdującego się w przesyłce oraz protokołu wyszczególniającego dokumentację, o której mowa w pkt 2 lit. b,
 - c) oświadczenia posiadacza używanego sprzętu, organizującego jego przemieszczanie, że używany sprzęt oraz przewożone z nim rzeczy nie są odpadem, oraz wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem używanego sprzętu,
 - d) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego;
- 2) zapewnia:
- a) przeprowadzenie badania używanego sprzętu polegającego na ocenie:
 - jego funkcjonalności,
 - obecności w nim niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych,
 - b) sporządzenie przez podmiot przeprowadzający badanie, o którym mowa w lit. a, dokumentacji badania zawierającej:
 - numer i nazwę grupy i rodzaj używanego sprzętu,
 - numer identyfikacyjny używanego sprzętu (numer typu), jeżeli został nadany,
 - rok produkcji używanego sprzętu, jeżeli jest znany,
 - wynik, rodzaj i datę przeprowadzenia badania oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę podmiotu, który je przeprowadził.
3. Posiadacz przemieszczanego używanego sprzętu jest obowiązany do umieszczenia na nim, a w przypadku gdy używany sprzęt jest opakowany – na jego opakowaniu, dokumentacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b.
4. Dokumentację, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, umieszcza się w sposób:
- 1) bezpieczny, ale nietrwały;
 - 2) pozwalający na jej odczytanie bez konieczności rozpakowania używanego sprzętu, jeżeli używany sprzęt jest opakowany.

Art. 81. Posiadacz używanego sprzętu, w tym sprzętu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1, organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do:

- 1) jego zabezpieczenia przed uszkodzeniem w czasie przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności przez jego odpowiednie opakowanie i rozmieszczenie;
- 2) przekazania podmiotowi dokonującemu jego przemieszczania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 80 ust. 2 pkt 1 albo art. 82 ust. 2.

Art. 82. 1. Przepisów art. 80, z wyłączeniem ust. 2 pkt 1 lit. c i d, nie stosuje się do odbywającego się w ramach transakcji B2B przemieszczania:

- 1) sprzętu, który jako wadliwy jest wysyłany do naprawy gwarancyjnej z zamiarem jego ponownego użycia lub
- 2) używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego, wysyłanego do regeneracji lub naprawy do krajów, do których mają zastosowanie wydawane przez Radę Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) przepisy dotyczące kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku z zamiarem ponownego użycia, lub
- 3) wadliwego używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego, w szczególności wyrobu medycznego lub jego części, który jest wysyłany w celu przeprowadzenia analizy przyczyn usterki – w przypadku gdy taką analizę może przeprowadzić wyłącznie wytwórca tego sprzętu lub działająca w jego imieniu osoba trzecia.

2. W czasie przemieszczania sprzętu lub używanego sprzętu odbywającego się w ramach transakcji B2B, o której mowa w ust. 1, podmiot dokonujący jego przemieszczania jest obowiązany do posiadania:

- 1) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego;
- 2) oświadczenia posiadacza organizującego przemieszczanie sprzętu lub używanego sprzętu wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem tego sprzętu lub używanego sprzętu.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wykaz krajów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 83. 1. Używany sprzęt, w tym sprzęt, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1, uznaje się za zużyty sprzęt, a jego przemieszczanie za nielegalne przemieszczanie w rozumieniu art. 2 pkt 35 rozporządzenia nr 1013/2006:

- 1) jeżeli odpowiednio z dokumentacji i dokumentów, o których mowa w art. 80 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. b, nie wynika, że nie jest on zużytym sprzętem;
- 2) w przypadku braku odpowiednio dokumentacji, o której mowa w art. 80 ust. 2 pkt 2 lit. b, albo dokumentów, o których mowa w art. 82 ust. 2;
- 3) jeżeli nie jest on odpowiednio zabezpieczony przed uszkodzeniem podczas przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności odpowiednio opakowany oraz rozmieszczony.

2. Do nielegalnego przemieszczania używanego sprzętu stosuje się przepisy art. 24 i art. 25 rozporządzenia nr 1013/2006 oraz przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1162 oraz z 2020 r. poz. 284).

Rozdział 12

Rejestr i sprawozdawczość

Art. 84. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
- 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
- 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku,
- 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

– podlega wpisowi do rejestru na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 85. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
- 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,

- 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku,
 - 7) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego
- jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 13

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 86. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 87. Kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 285 i 1337).

Art. 88. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem, kierując się potrzebą oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem.

Art. 89. (uchylony)

Art. 90. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, organy inspekcji ochrony środowiska, organy inspekcji handlowej oraz marszałkowie województw współpracują z właściwymi organami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich w sprawach dotyczących sprzętu i zużytego sprzętu, w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów i wprowadzających sprzęt przepisów z tego zakresu, oraz w odpowiednich przypadkach udostępniają sobie nawzajem i Komisji

Europejskiej informacji, tak aby ułatwiać prawidłowe wykonanie tych przepisów. Współpraca administracyjna i wymiana informacji, w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami zawierającymi informacje o producentach i wprowadzających sprzęt, odbywa się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki kontroli, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ochrony danych.

Rozdział 14

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 91. Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) będąc do tego obowiązany na podstawie art. 7 ust. 2 nie stosuje przy projektowaniu sprzętu wymagań dotyczących ekoprojektu ułatwiających ponowne użycie i przetwarzanie zużytego sprzętu, zgodnie z tym przepisem;
- 2) wbrew przepisowi art. 7 ust. 3 uniemożliwia ponowne użycie zużytego sprzętu przez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych;
- 3) wbrew przepisowi art. 12 ust. 1 nie umieszcza numeru rejestrowego na fakturze i innych dokumentach sporządzanych w związku z wprowadzaniem do obrotu sprzętu;
- 4) wbrew przepisowi art. 13 ust. 1 nie dołącza do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informacji wskazanych w tym przepisie;
- 5) wbrew przepisowi art. 13 ust. 2 pkt 1 nie informuje o systemie zbierania, w tym zwrotu, zużytego sprzętu;
- 6) wbrew przepisowi art. 13 ust. 2 pkt 2 nie informuje o roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu;
- 7) wbrew przepisowi art. 14 ust. 1 nie oznakowuje sprzętu symbolem selektywnego zbierania;
- 8) wbrew przepisowi art. 14 ust. 2 nie umieszcza w sposób wyraźny, czytelny i trwały oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1, na sprzęcie, opakowaniu lub dokumentach dołączonych do sprzętu;

- 9) wbrew przepisom art. 15 ust. 3 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie wnoszą na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego łącznie co najmniej 0,1% przychodów netto z tytułu wprowadzonego do obrotu sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym albo nie rozlicza wykonania tych obowiązków w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 5;
- 10) wbrew przepisowi art. 16 ust. 2 nie informuje nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami;
- 11) wbrew przepisowi art. 17 ust. 1 nie opracowuje informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, zawierającej w szczególności wskazanie poszczególnych części składowych oraz materiałów zawartych w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych;
- 12) wbrew przepisowi art. 17 ust. 3 nie przekazuje bezpłatnie informacji, o której mowa w art. 17 ust. 1;
- 13) wbrew przepisowi art. 18 ust. 1 nie organizuje i nie finansuje odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych;
- 14) wbrew przepisowi art. 19 ust. 1 nie organizuje i nie finansuje zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 15) wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie wprowadzonego do obrotu sprzętu albo prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 16) wbrew przepisowi art. 22 ust. 3 nie przechowuje dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytych sprzęcie;
- 17) wbrew przepisom art. 23 nie zawiera umowy z prowadzącym zakład przetwarzania;
- 18) wbrew przepisowi art. 26 ust. 2 nie wyznacza autoryzowanego przedstawiciela;
- 19) wbrew przepisowi art. 26 ust. 5 nie wykonuje obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego sprzęt za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;

- 20) wbrew przepisom art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 1 i 3 nie wnosi zabezpieczenia finansowego albo nie wnosi go w terminie;
- 21) wbrew zakazowi określonemu w art. 35 ust. 1 zbiera niekompletny zużyty sprzęt lub części pochodzące ze zużytego sprzętu;
- 22) wbrew przepisowi art. 37 ust. 1 nie odbiera nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży;
- 23) wbrew przepisowi art. 37 ust. 2 nie odbiera nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy sprzętu;
- 24) wbrew przepisowi art. 37 ust. 3 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych;
- 25) wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 26) wbrew przepisom art. 39:
 - a) udostępnia na rynku sprzęt niezgodnie z art. 39 pkt 1 lit. a,
 - b) udostępnia na rynku sprzęt nieoznakowany zgodnie z art. 14 ust. 1,
 - c) nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu,
 - d) udostępnia na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1;
- 27) wbrew przepisowi art. 40 ust. 1 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pomimo, że zużyty sprzęt nie stwarza zagrożenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 28) wbrew przepisom art. 40 ust. 2 i 3 nie umieszcza w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu oraz informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu;

- 29) wbrew przepisom art. 43 nie wyposaża miejsc, w których jest magazynowany zużyty sprzęt, zgodnie z tymi przepisami;
- 30) wbrew przepisom art. 44 ust. 1 nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania posiadającemu decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy;
- 31) wbrew przepisowi art. 44 ust. 4 nie zapewnia zbierania i transportu zużytego sprzętu w warunkach optymalnych do przygotowania go do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji;
- 32) wbrew przepisom art. 45 nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji, o których mowa w tych przepisach;
- 33) wbrew przepisom art. 46:
 - a) prowadzi demontaż zużytego sprzętu lub przygotowuje do ponownego użycia zużyty sprzęt oraz odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu poza zakładem przetwarzania,
 - b) nie prowadzi demontażu zużytego sprzętu, procesów recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku, z wyjątkiem przygotowania do ponownego użycia, obejmujących przynajmniej usunięcie ze zużytego sprzętu płynów oraz postępowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 2;
- 34) wbrew przepisowi art. 47 unieszkodliwia zużyty sprzęt przed poddaniem go przetwarzaniu, o którym mowa w art. 46;
- 35) wbrew przepisowi art. 49 nie przyjmuje co najmniej nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt;
- 36) wbrew przepisom art. 50 nie wyposaża miejsc, w których jest magazynowany zużyty sprzęt przed poddaniem go przetwarzaniu, zgodnie z tymi przepisami;
- 37) wbrew przepisom art. 51 ust. 1 nie wyposaża zakładu przetwarzania zgodnie z tymi przepisami;
- 38) wbrew przepisowi art. 51 ust. 2 przyjmuje zużyty sprzęt do zakładu przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z art. 51 ust. 1;
- 39) wbrew przepisom art. 52 ust. 1 lub 2 nie przekazuje odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu

lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, albo prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów;

- 40) wbrew przepisowi art. 52 ust. 6 nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;
- 41) wbrew przepisom art. 53 ust. 4 nie udostępnia zaświadczenia o zużytym sprzęcie albo nie udostępnia zaświadczenia w terminie lub udostępnia zaświadczenie zawierające informacje nierzetelne;
- 42) (uchylony)
- 43) wbrew przepisom art. 55 ust. 4 oraz art. 57 ust. 4 nie udostępnia zaświadczenia potwierdzającego recykling albo zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku albo nie udostępnia zaświadczenia w terminie lub udostępnia zaświadczenie zawierające informacje nierzetelne;
- 44) wbrew przepisom art. 62 ust. 2 albo 3 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów netto uzyskanych w poprzednim albo danym roku kalendarzowym albo nie rozliczają wykonania tego obowiązku w terminie, o którym mowa w art. 62 ust. 4;
- 45) wbrew przepisom art. 64 nie przedstawia marszałkowi województwa dokumentów, o których mowa w tych przepisach;
- 46) wbrew przepisom art. 66 nie przeprowadza audytu albo nie przeprowadza go w terminie;
- 47) wbrew przepisowi art. 70 ust. 2 nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa uwierzytelnionej kopii sprawozdania z przeprowadzonego audytu albo nie przekazuje go niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego audyt dotyczy;
- 48) wbrew przepisowi art. 70 ust. 3 nie przechowuje sprawozdania z przeprowadzonego audytu wraz z dokumentacją audytu przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 92. Administracyjne kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 4–10, 29, 30, 35, 39 i 40 – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 1–3, 12–14, 17–21, 33, 34, 36–38, 41 i 46 – od 15 000 zł do 500 000 zł;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 11, 15, 16, 27, 28, 31, 32, 43, 45, 47 i 48 – od 10 000 zł do 400 000 zł;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 44 – od 15 000 zł do 1 000 000 zł;
- 5) w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 22–24 i 26 – od 5000 zł do 500 000 zł;
- 6) w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 – od 5000 zł do 300 000 zł.

Art. 93. 1. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 1–21, 27–41 i 43–48, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 22–26, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

4. Jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

5. W przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

6. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, na odrębny rachunek bankowy odpowiednio właściwego wojewódzkiego

inspektora ochrony środowiska albo właściwego wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej.

7. Należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 94. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Art. 95. Kto wbrew zakazowi określone w art. 34 umieszcza zużyty sprzęt łącznie z innymi odpadami, podlega karze grzywny.

Art. 96. Kto wbrew przepisowi art. 36 nie przekazuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podlega karze grzywny.

Art. 97. 1. Kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 nie przyjmuje przekazywanego do niego zużytego sprzętu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto, wbrew przepisowi art. 42 ust. 1, przyjmuje odpłatnie zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych.

Art. 98. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 95–97, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2020 r. poz. 729, 956 i 1423).

2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 95–97, odpowiada jak sprawca także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, w zakresie wprowadzania do obrotu sprzętu lub gospodarowania zużytym sprzętem.

Rozdział 15

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 99–111. (pominięte)

Rozdział 16

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 112. 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. przepisy ustawy stosuje się do sprzętu należącego do jednej z grup sprzętu określonych w załączniku nr 6 do ustawy.

2. Numery i nazwy grup sprzętu oraz przykładowe rodzaje sprzętu należącego do tych grup określa załącznik nr 6 do ustawy.

Art. 113. Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągania minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą nie mniej niż 40% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu, a w przypadku sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, z wyjątkiem oprav oświetleniowych do lamp fluorescencyjnych oraz pozostałego sprzętu oświetleniowego do celów rozprowadzania lub regulacji światła, nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Art. 114. 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. stawka opłaty produktowej wynosi dla:

- 1) sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, z wyjątkiem oprav oświetleniowych do lamp fluorescencyjnych oraz pozostałego sprzętu oświetleniowego do celów rozprowadzenia lub regulacji światła – od 4 zł do 8 zł za 1 kg;
- 2) grup sprzętu innych niż wskazane w pkt 1, określonych w załączniku nr 6 do ustawy – od 0 zł do 2 zł za 1 kg.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłaty produktowej, kierując się kosztami zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu dla poszczególnych grup sprzętu.

Art. 115. 1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wprowadzający sprzęt jest obowiązany osiągnąć następujące poziomy:

- 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 1 i 10 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz

- b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
- 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 3 i 4 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;
 - 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu należącego do grup sprzętu nr 2 i 5–9 określonych w załączniku nr 6 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
 - 4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.

2. Do dnia 31 grudnia 2017 r. poziom odzysku oraz poziom recyklingu, w przypadku zużytego sprzętu należącego do grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 6 do ustawy, oblicza się odrębnie dla lamp i opraw oświetleniowych.

Art. 116. 1. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108³⁾, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr autoryzowanych przedstawicieli.

2. Autoryzowany przedstawiciel przed rozpoczęciem działalności jest obowiązany do złożenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

3. Wniosek o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 3) numer REGON, o ile został nadany;
- 4) numer i nazwę grupy sprzętu;
- 5) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 11 ust. 3;

³⁾ Art. 108 zawiera zmiany do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

6) wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 26 ust. 3.

4. Do wniosku o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli dołącza się uwierzytelnioną kopię:

- 1) wniesienia opłaty rejestrowej, o której mowa w ust. 8, o ile autoryzowany przedstawiciel podlega obowiązkowi jej uiszczenia;
- 2) umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 11 ust. 3;
- 3) umowy, o której mowa w art. 26 ust. 3.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, jeżeli autoryzowany przedstawiciel nie wniósł opłaty rejestrowej, o której mowa w ust. 8.

6. W przypadku zmiany informacji zawartych w rejestrze autoryzowanych przedstawicieli autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana, wniosku o zmianę wpisu do tego rejestru.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) numer rejestrowy;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) numer REGON, o ile został nadany;
- 5) informacje, które uległy zmianie.

8. Wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli podlega opłacie rejestrowej.

9. Autoryzowany przedstawiciel uiszcza opłatę rejestrową na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

10. Autoryzowany przedstawiciel wpisany do rejestru autoryzowanych przedstawicieli uiszcza w terminie do końca lutego każdego roku opłatę roczną na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

11. Opłaty rocznej nie uiszcza się w roku, w którym została uiszczona opłata rejestrowa.

12. Opłaty rejestrowej nie uiszcza autoryzowany przedstawiciel wpisany do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2020 r. poz. 634), jeżeli składając wniosek

o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, przedłoży informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ek zarządzania i audytu (EMAS).

13. Opłata rejestrowa i opłata roczna wynoszą po 2000 zł.

14. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, nadaje autoryzowanemu przedstawicielowi numer rejestrowy, składający się z:

- 1) litery E;
- 2) liczby składającej się z 7 cyfr arabskich, stanowiącej kolejny numer w rejestrze;
- 3) litery A.

15. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia autoryzowanego przedstawiciela o nadanym numerze rejestrowym.

16. Rejestr autoryzowanych przedstawicieli zawiera numery rejestrowe i informacje zawarte we wnioskach o wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

17. W przypadku zakończenia działalności autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności, wniosku o wykreślenie z rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

18. Wniosek, o którym mowa w ust. 17, zawiera:

- 1) numer rejestrowy;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) numer REGON, o ile został nadany;
- 5) datę zaprzestania wykonywania działalności.

19. Wykreślenia autoryzowanego przedstawiciela z rejestru autoryzowanych przedstawicieli dokonuje, w drodze decyzji, Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

20. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia autoryzowanego przedstawiciela z rejestru autoryzowanych przedstawicieli w przypadku:

- 1) nieuiszczenia opłaty rocznej, o której mowa w ust. 10;
- 2) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 108;
- 3) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności.

21. Główny Inspektor Ochrony Środowiska odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, w przypadku nieuiszczenia opłaty rejestrowej, o której mowa w ust. 8, w wymaganej wysokości.

22. Autoryzowani przedstawiciele posiadający wpis do rejestru autoryzowanych przedstawicieli są wpisywani do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, z urzędu. Marszałek województwa dokonuje wpisu w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, nadając jednocześnie nowy numer rejestrowy.

23. W przypadku gdy marszałek województwa, dokonując wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, stwierdzi brak informacji wymaganych na podstawie tej ustawy, wzywa autoryzowanego przedstawiciela do złożenia brakujących informacji. W przypadku nieuzupełnienia brakujących informacji w wyznaczonym terminie marszałek województwa nie dokonuje wpisu do rejestru z urzędu.

24. W przypadku nieuzupełnienia brakujących informacji w wyznaczonym terminie autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108.

25. W terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o nadaniu nowego numeru rejestrowego autoryzowani przedstawiciele mogą używać numeru rejestrowego nadanego na podstawie przepisu ust. 14.

26. Autoryzowani przedstawiciele niewpisani z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, są obowiązani do złożenia wniosku o wpis do tego rejestru, w terminie 6 miesięcy od dnia jego utworzenia.

27. Z dniem uzyskania przez autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, wygasają wpisy do rejestru autoryzowanych przedstawicieli.

28. W przypadku wyznaczenia przez producenta autoryzowanego przedstawiciela i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, wprowadzający sprzęt może, w terminie 14 dni od dnia uzyskania wpisu autoryzowanego przedstawiciela do rejestru autoryzowanych przedstawicieli, złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wniosek o wykreślenie z rejestru, o którym mowa w art. 235

ust. 2 ustawy zmienianej w art. 108, prowadzonego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

29. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się przepis art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298).

Art. 117. Podmioty zbierające zużyty sprzęt wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 235 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 108, prowadzonego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy, niebędące zbierającymi zużyty sprzęt, o których mowa w art. 4 pkt 23 niniejszej ustawy, podlegają wykreśleniu z urzędu z tego rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 118. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 119. Do opłat produktowych należnych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 141, oraz do wpływów z tych opłat stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 120. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzje zezwalające na zbieranie niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu, o których mowa w art. 35 ust. 1, podmiotom, którym zakazuje się ich zbierania zgodnie z art. 35 ust. 1, wygasają w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie dotyczącym tego zużytego sprzętu oraz tych części.

Art. 121. 1. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania, składanym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2019 r., podaje numer i nazwę grupy sprzętu, określone w załączniku nr 1 i 6 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

2. W decyzjach w zakresie gospodarki odpadami wydanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2019 r. właściwy organ uwzględnia numer i nazwę grupy sprzętu, określone w załączniku nr 1 i 6 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany zużyty sprzęt.

Art. 122. 1. Decyzje zezwalające na zbieranie zużytego sprzętu oraz przetwarzanie zużytego sprzętu wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane.

2. W przypadku gdy decyzje, o których mowa w ust. 1, nie są dostosowane do wymogów niniejszej ustawy, posiadacz odpadów, który w dniu wejścia w życie ustawy prowadzi zbieranie zużytego sprzętu lub przetwarzanie zużytego sprzętu, jest obowiązany uzyskać w terminie 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy od organu właściwego zmianę tych decyzji w zakresie dostosowania do wymogów ustawy.

Art. 123. 1. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie, zaświadczenie potwierdzające recykling oraz zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku, sporządza się i wydaje się, za rok 2015, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do przechowywania zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 124. 1. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, ilekroć w ustawie jest mowa o rejestrze rozumie się przez to rejestr, o którym mowa w art. 235 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 108, prowadzony na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie tej ustawy, z tym, że rejestr zawiera dodatkowo nazwę marki sprzętu, typ sprzętu (sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych lub sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych) oraz informację o stosowanej technice sprzedaży sprzętu.

2. Wniosek o wpis do rejestru w odniesieniu do wprowadzającego sprzęt zawiera dodatkowo nazwę marki sprzętu, typ sprzętu (sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych lub sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych) oraz informację o stosowanej technice sprzedaży sprzętu.

3. Wprowadzający sprzęt, który uzyskał wpis do rejestru przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany przekazać do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, informacje o nazwie marki sprzętu i typie sprzętu (sprzęt przeznaczony dla

gospodarstw domowych lub sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych) oraz informację o stosowanej technice sprzedaży sprzętu.

4. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanego przez gwaranta, o którym mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2;
- 2) do przedstawienia, na każde żądanie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza na swojej stronie internetowej hiperłącza do rejestrów prowadzonych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich w celu ułatwienia rejestracji we wszystkich państwach członkowskich.

6. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dostosuje rejestr do wymogów, o których mowa w ust. 1, oraz w art. 116, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków o wpis do rejestru w odniesieniu do wprowadzającego sprzęt i autoryzowanego przedstawiciela oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednocnienia formy wniosków oraz ułatwienia ich przekazywania.

8. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ust. 7 obowiązują do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy zmienianej w art. 108.

Art. 125. Niewykonanie obowiązków wymienionych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 108 za lata 2012–2014, podlega karze, o której mowa w art. 200 ustawy zmienianej w art. 108 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 126. 1. Za rok 2015 i 2016 organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 74a ustawy zmienianej w art. 108, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Za rok 2016 organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 237a ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 108, na podstawie art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1 i art. 67 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141, oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt i autoryzowanego przedstawiciela, dla których wykonuje obowiązki zgodnie z art. 11 ust. 3, do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Art. 127. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzą i rozliczają publiczne kampanie edukacyjne, za rok 2014 i 2015, zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 128. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001 od dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 129. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przechowuje dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczeń finansowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 141, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te dokumenty.

Art. 130. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 89, obejmuje okres od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 131. 1. Wprowadzający sprzęt, który przed dniem 1 stycznia 2018 r. wprowadził do obrotu sprzęt należący do grup sprzętu określonych w załączniku nr 6 do ustawy, jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1.

2. Do potwierdzenia osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, poziomów odzysku i poziomów recyklingu zużytego sprzętu za okres do dnia 31 grudnia 2015 r. stosuje się dodatkową ewidencję, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141, oraz zaświadczenie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141.

3. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 53 i art. 54 ustawy, o której mowa w art. 141, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te ewidencje.

Art. 132. 1. Do zabezpieczeń finansowych wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie przedłoży sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 141, koniecznego do rozliczenia wniesionego zabezpieczenia finansowego, w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zabezpieczenie finansowe przeznacza się na poczet pokrycia opłaty produktowej.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o zabezpieczeniach finansowych, których rozliczenie z przyczyn wskazanych w ust. 2 nie było możliwe.

Art. 133. 1. Ilekroć w art. 27–33 jest mowa o marszałku województwa, do czasu utworzenia Bazy danych, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 108, rozumie się przez to Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Ilekroć w art. 27–33 jest mowa o odrębnym rachunku bankowym właściwego urzędu marszałkowskiego prowadzonym w Banku Gospodarstwa Krajowego, do czasu utworzenia Bazy danych, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 108, rozumie się przez to odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

3. Środki pochodzące z zabezpieczenia finansowego przeznaczone na poczet pokrycia opłaty produktowej Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, w którym decyzja, o której mowa w art. 33 ust. 2 stała się ostateczna, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 134. Kto, wbrew przepisom art. 116 ust. 2, 6 i 17, nie składa wniosku o wpis do rejestru, o zmianę wpisu w rejestrze albo o wykreślenie z rejestru albo składa wniosek niezgodny ze stanem rzeczywistym, podlega karze grzywny.

Art. 135. 1. Kto, wbrew obowiązkowi określonemu w:

- 1) art. 123 ust. 2, nie przechowuje zaświadczeń, o których mowa w art. 123 ust. 1,
- 2) art. 131 ust. 3, nie przechowuje dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 53 i art. 54 ustawy, o której mowa w art. 141

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 300 000 zł.

2. Kary, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

3. Do postępowania w przedmiocie wymierzenia kar, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 93 ust. 3, 4, 6 i 7 oraz art. 94.

Art. 136. 1. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 2–9 ustawy, o której mowa w art. 141, oraz do wpływów z tych kar stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Orzekanie w sprawach, o czyny, o których mowa w art. 134, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 137. 1. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sporządza i przekazuje zbiorczą informację, o której mowa w art. 400k ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 104⁴⁾, za rok 2015, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Zarządy wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej sporządzają i przekazują kwartalną informację, o której mowa w art. 400k ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 104, za rok 2015, stosując przepisy dotychczasowe.

⁴⁾ Art. 104 zawiera zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 138. Warunek, o którym mowa w art. 410a ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 104, uznaje się za spełniony, jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu złożył w terminie sprawozdanie odpowiednio za rok 2015 oraz za rok 2016 zgodnie z art. 237a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 108.

Art. 139. Przepisy art. 7 ustawy zmienianej w art. 109⁵⁾ w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do zwolnienia dotyczącego opłaty produktowej, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 109, za rok 2015.

Art. 139a. Roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem, o którym mowa w art. 88 ust. 1, za 2019 r. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 listopada 2020 r.

Art. 139b. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania są obowiązani do przeprowadzenia za rok 2019 audytu, o którym mowa w art. 66, w terminie do dnia 30 września 2020 r.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania przekazują właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu, o którym mowa w ust. 1, nie później niż w terminie do dnia 15 listopada 2020 r.

Art. 140. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 50 ust. 8, art. 55 i art. 66 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 141, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 11, art. 59 i art. 114 ust. 2 niniejszej ustawy,
- 2) art. 84 ustawy zmienianej w art. 108 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 84 ustawy zmienianej w art. 108, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 114 ust. 2 niniejszej ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 74 ust. 2 niniejszej ustawy.

⁵⁾ Art. 109 zawiera zmiany do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Art. 141. Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 142. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 102 pkt 2–6 oraz art. 108 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁷⁾;
- 2) art. 110, który wchodzi w życie z dniem 10 września 2015 r.;
- 3) art. 66–71 i art. 91 pkt 46–48, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 4) art. 2 ust. 2 pkt 4–10, art. 5 ust. 2 i art. 104 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 881.

⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 października 2015 r.

Załączniki do ustawy z
dnia 11 września 2015 r.

Załącznik nr 1

NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU ORAZ PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU
NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU

I. Numery i nazwy grup sprzętu

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
3. Lampy
4. Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm, w szczególności: urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, sprzęt konsumencki, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, narzędzia elektryczne i elektroniczne, zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, wyroby medyczne, przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli, automaty wydające, sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach sprzętu nr 1–3.
5. Sprzęt małogabarytowy, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, w szczególności: urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt konsumencki, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, narzędzia elektryczne i elektroniczne, zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, wyroby medyczne, przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli, automaty wydające, sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach sprzętu nr 1–3 i 6.
6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm.

II. Przykładowe rodzaje sprzętu należącego do grup sprzętu

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
Chłodziarki, zamrażarki, sprzęt automatycznie wydający produkty chłodzone, sprzęt klimatyzacyjny, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujący do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.
2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekrany, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki.

3. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, lampy fluorescencyjne, wysokoprężne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe i lampy metalohalogenkowe, niskoprężne lampy sodowe, diody elektroluminescencyjne (LED).

4. Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny, z wyjątkiem organów piszczałkowych zainstalowanych w kościołach, urządzenia używane do dziania i tkania, komputery wielkogabarytowe – mainframe, drukarki wielkogabarytowe, sprzęt kopiujący, wielkogabarytowe automaty uruchamiane monetą, wielkogabarytowe wyroby medyczne, wielkogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, wielkogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty i pieniądze, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt małogabarytowy, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm

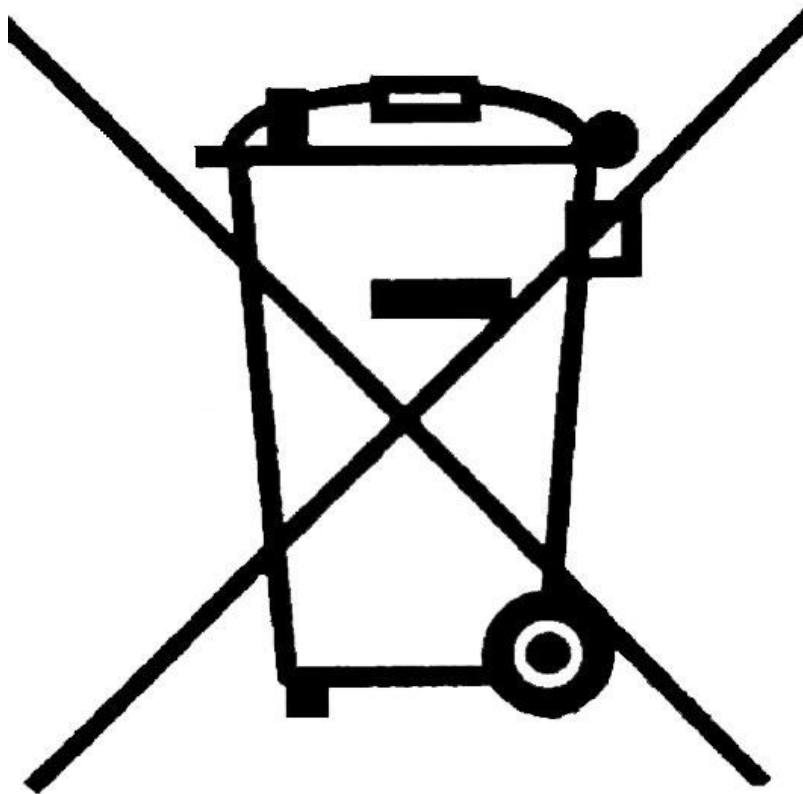
Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, urządzenia do szycia, oprawy oświetleniowe, kuchenki mikrofalowe, sprzęt wentylujący, żelazka, tostery, noże elektryczne, czajniki elektryczne, zegary i zegarki, golarki elektryczne, wagi, urządzenia do pielęgnacji włosów i ciała, kalkulatory, odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt hi-fi, instrumenty muzyczne, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, elektryczne lub elektroniczne zabawki, sprzęt sportowy, komputery rowerowe, do nurkowania, biegania, wiosłowania itd., czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, małogabarytowe narzędzia elektryczne i elektroniczne, małogabarytowe wyroby medyczne, małogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, małogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty, mały sprzęt ze zintegrowanymi panelami fotowoltaicznymi.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm

Telefony komórkowe, GPS, kalkulatory kieszonkowe, routery, komputery osobiste, drukarki, telefony.

Załącznik nr 2

WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU SYMBOLEM SELEKTYWNEGO ZBIERANIA¹⁾

Objaśnienia:

¹⁾ Symbol składa się z przekreślonego kołowego kontenera na odpady.

Załącznik nr 3**SPOSÓB OBLICZANIA MINIMALNEGO ROCZNEGO POZIOMU ZBIERANIA ZUŻYTEGO SPRZĘTU DO DNIA 31 GRUDNIA 2020 R.**

Minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt, według wzoru:

$$P_z = \frac{M_z}{M_w} \times 100$$

gdzie:

P_z – oznacza minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu [%],

M_z – oznacza masę zebranego w danym roku kalendarzowym na terytorium kraju zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu [kg],

M_w – oznacza średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu [kg] obliczaną zgodnie ze wzorem:

$$M_w = \frac{R1 + R2 + R3}{3}$$

gdzie:

$R1, R2, R3$ – masa sprzętu wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu w poszczególnych 3 latach poprzedzających dany rok

Załącznik nr 4**SPOSÓB OBLICZANIA ROCZNEGO POZIOMU ODZYSKU ORAZ POZIOMU PRZYGOTOWANIA DO PONOWNEGO UŻYCIA I RECYKLINGU ZUŻYTEGO SPRZĘTU**

1. Procesów wstępnych poprzedzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku, w tym sortowania i magazynowania, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.
2. Zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.
3. Do masy zużytego sprzętu poddanego odzyskowi i recyklingowi wlicza się:
 - 1) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia;
 - 2) masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu, przygotowanych do ponownego użycia.
4. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R1–R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
5. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R2–R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
6. Poziom odzysku dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
7. Poziom recyklingu dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.

Poziom odzysku zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_O = \frac{M_O + M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_O – oznacza poziom odzysku [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_O – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi odzysku innemu niż recykling [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu, z którego powstały odpady poddane odzyskowi [kg].

Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_R = \frac{M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_R – oznacza poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu, z którego powstały odpady poddane recyklingowi [kg].

Załącznik nr 5PRZETWARZANIE MATERIAŁÓW I CZĘŚCI SKŁADOWYCH
ZUŻYTEGO SPRZĘTU

1. Ze zużytego sprzętu należy w pierwszej kolejności usunąć następujące niebezpieczne: substancje, mieszaniny oraz części składowe:
 - 1) kondensatory zawierające PCB;
 - 2) części składowe zawierające rtęć, takie jak wyłączniki lub podświetlacze;
 - 3) baterie;
 - 4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 cm²;
 - 5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące;
 - 6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność;
 - 7) odpady azbestu oraz części składowe zawierające azbest;
 - 8) lampy elektronopromieniowe;
 - 9) chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) lub wodorofluorowęglowodory (HFC), węglowodory (HC);
 - 10) gazowe lampy wyładowcze;
 - 11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm² oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi;
 - 12) zewnętrzne okablowanie elektryczne;
 - 13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne określone w tabeli 3.2 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.);
 - 14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia

albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322);

15) kondensatory elektrolityczne (wysokość większa niż 25 mm, średnica większa niż 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości).

2. Z częściami składowymi zużytego sprzętu postępuje się w następujący sposób:
- 1) z lamp elektronopromieniowych należy usunąć osłonę fluorescencyjną;
 - 2) z urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach i obiegach chłodniczych – substancje lub gazy należy właściwie odzyskać i odpowiednio je oczyścić lub zniszczyć, zgodnie z ustawą z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych;
 - 3) z gazowych lamp wyładowczych należy usunąć rtęć.

Załącznik nr 6**NUMERY I NAZWY GRUP SPRZĘTU ORAZ PRZYKŁADOWE RODZAJE SPRZĘTU
NALEŻĄCEGO DO GRUP SPRZĘTU, DO KTÓRYCH PRZEPISY USTAWY STOSUJE SIĘ
DO DNIA 31 GRUDNIA 2017 R.****I. Numery i nazwy grup sprzętu**

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne
5. Sprzęt oświetleniowy
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych
9. Przyrządy do monitorowania i kontroli
10. Automaty wydające

II. Przykładowe rodzaje sprzętu należące do grup sprzętu**1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego**

Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące, chłodziarki, zamrażarki, pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności, pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, kuchenki mikrofalowe, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności, elektryczne urządzenia grzejne, grzejniki elektryczne, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych, wentylatory elektryczne, urządzenia klimatyzacyjne, pozostały sprzęt wentylujący, wyciągi wentylacyjne i urządzenia kondycjonujące.

2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, pozostałe urządzenia czyszczące, urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych, żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i innych rodzajów pielęgnacji odzieży, tostery, frytownice, młynki, ekspresy do kawy oraz urządzenia do otwierania lub zamykania pojemników lub opakowań, noże elektryczne, urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała, zegary, zegarki oraz sprzęt do odmierzenia, wskazywania lub rejestrowania czasu, wagi.

3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny

Scentralizowane przetwarzanie danych: komputery mainframe, minikomputery, jednostki drukujące. Komputery osobiste: komputery osobiste, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, laptopy, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, notebooki, notepady, drukarki, sprzęt kopiujący, elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania, kalkulatory kieszonkowe i biurowe oraz inny sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną, terminale i systemy użytkownika, faksy, teleksy, telefony, automaty telefoniczne, telefony bezprzewodowe, telefony komórkowe, systemy zgłoszeniowe oraz inne produkty lub sprzęt przesyłające dźwięk, obrazy lub inne informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnych.

4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

Odbiorniki radiowe, odbiorniki telewizyjne, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt nagrywający hi-fi, wzmacniacze dźwięku, instrumenty muzyczne oraz inne produkty lub sprzęt do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii przesyłu dźwięku i obrazu niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt oświetleniowy

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych, proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy metalohalogenkowe, lampy sodowe niskoprężne, diody elektroluminescencyjne (LED), pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozprowadzania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych.

6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych

Wiertarki, piły, maszyny do szycia, urządzenia do obróbki tokarskiej, frezowania, piaskowania, przemiału, piłowania, przecinania, cięcia, wiercenia, wykonywania otworów, sztancowania, falcowania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych tworzyw, narzędzia do nitowania, gwoździowania lub śrubowania, lub usuwania nitów, gwoździ, śrub, lub do podobnych zastosowań, narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań, urządzenia do rozpylania, rozprowadzania, dyspergowania lub innego typu rozprzestrzeniania cieczy lub substancji gazowych innymi metodami, narzędzia do koszenia lub innych prac ogrodniczych.

7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy

Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe, ręczne konsole do gier wideo, gry wideo, urządzenia sterowane komputerowo, w szczególności do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania i wiosłowania, sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi, automaty wrzutowe.

8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych

Sprzęt do radioterapii, sprzęt kardiologiczny, sprzęt do dializy, sprzęt do wentylowania płuc, sprzęt medycyny nuklearnej, sprzęt laboratoryjny do diagnostyki in vitro, analizatory, zamrażarki, testy płodności, pozostałe urządzenia do wykrywania, nadzorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, urazów lub niepełnosprawności, lub zapobiegania im.

9. Przyrządy do monitorowania i kontroli

Czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, urządzenia pomiarowe, ważące lub regulacyjne, używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny, pozostałe przyrządy do monitorowania i sterowania używane w obiektach przemysłowych, w szczególności w panelach sterowniczych.

10. Automaty wydające

Automaty wydające napoje gorące, automaty wydające butelki lub puszki z zimnymi i gorącymi napojami, automaty wydające produkty stałe, automaty wydające pieniądze, wszystkie urządzenia automatycznie wydające wszelkiego typu produkty.